

Pytanie: Czy za praktykę w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów może być uznane zatrudnienie na stanowisku mechanika w firmie prowadzącej transport drogowy i posiadającej stanowiska (warsztat) naprawy na użytek własny?

Odpowiedź: Tak, zatrudnienie na stanowisku mechanika w firmie prowadzącej transport drogowy i posiadającej stanowiska (warsztat) naprawy na użytek własny może być uznane za praktykę w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów w rozumieniu §2 pkt 1-4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2004 roku w sprawie szczegółowych wymagań w stosunku do diagnostów

Uzasadnienie: Zgodnie z §2 pkt 1-4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2004 roku w sprawie szczegółowych wymagań w stosunku do diagnostów (Dz.U. Nr 246, poz. 2469 z późn.zm.) wśród warunków stawianych osobom, które mają uzyskać uprawnienia do wykonywania badań technicznych pojazdów jest odpowiednio długa (zależna od posiadanego wykształcenia) praktyka w stacji obsługi pojazdów lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku naprawy lub obsługi pojazdów. Przepis ten jest niestety sformułowany niezbyt fortunnie – uzależnia uzyskanie określonych uprawnień od spełnienia warunków, które nie są jednoznacznie określone. W przepisach prawa nie znajdujemy bowiem legalnej definicji ani „stacji obsługi pojazdów”, ani „zakładu (warsztatu) naprawy pojazdów”; co więcej – pojęcia te nie mają wyraźnego rozgraniczenia w języku potocznym. Sięgając do słowników języka polskiego dowiadujemy się bowiem, iż:

- stacja – „zakład, placówka, ośrodek prowadzące działalność na określonym terenie” („Praktyczny słownik współczesnej polszczyzny. Tom 40”, p.zb. p.red. H.Zgólkowej, Kurpisz, Poznań 2003, s. 147);
- warsztat – „pomieszczenie, w którym znajdują się maszyny i narzędzia do wykonywania określonych prac” („Praktyczny słownik współczesnej polszczyzny. Tom 45”, p.zb. p.red. H.Zgólkowej, Kurpisz, Poznań 2004, s. 29). Czasami dodaje się, że w tym rozumieniu pod pojęciem warsztatu mieści się również zakład wykonujący określone prace, najczęściej rzemieślnicze („Słownik 100 tysięcy potrzebnych słów”, p.zb. p.red. J.Bralczyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2005, s. 899)
- zakład – „jednostka gospodarcza, będąca własnością prywatną, spółdzielczą, państwową itp., zajmująca się produkowaniem czegoś lub świadczeniem usług” („Praktyczny słownik współczesnej polszczyzny. Tom 48”, p.zb. p.red. H.Zgólkowej, Kurpisz, Poznań 2004, s. 134).

Również w odniesieniu do pojęć „obsługi pojazdów” i „naprawy pojazdów” jesteśmy zmuszeni odwołać się do znaczenia stosowanego w języku potocznym, w którym obsługa to wykonywanie czynności koniecznych do właściwego funkcjonowania jakiegoś urządzenia, zaś naprawa to usunięcie w czymś usterek, uszkodzeń, doprowadzenie czegoś do stanu używalności (por. „Słownik 100 tysięcy potrzebnych słów”, op.cit., s. 434 i 479). W obowiązującej obecnie Polskiej Klasyfikacji Działalności (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 roku w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności – Dz.U. Nr 251, poz. 1885 z późn. zm.) zarówno naprawa, jak i konserwacja (obsługa) pojazdów są klasyfikowane w tej samej podklasie – 45.20.Z (z wyłączeniem motocykli – usługi ich dotyczące znajdują się w podklasie 45.40.Z). W wyjaśnieniach jest dodatkowo wskazane, że podklasa ta obejmuje w szczególności naprawy mechaniczne, naprawy elektryczne, ale również przeglądy i mycie pojazdów.

W świetle powyższego należy przyjąć, iż:

- stacja obsługi pojazdów to jednostka gospodarcza wykonująca czynności konieczne do

Zatrudnienie w warsztacie in-house z punktu widzenia wymogów stawianych diagnostom

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: środa, 10, sierpień 2011 00:00

Grzegorz P. Kubalski

Odsłony: 3507

---

właściwego funkcjonowania pojazdów;

- zakład naprawy pojazdów to jednostka gospodarcza usuwająca usterki i uszkodzenia w pojazdach;
- warsztat naprawy pojazdów to wyodrębnione i odpowiednio wyposażone miejsce przeznaczone do usuwania usterek i uszkodzeń w pojazdach.

Zwrócić należy uwagę na fakt, iż warsztat został wyróżniony ze względu na jego funkcję, nie zaś fakt świadczenia usług na zewnątrz. Tym samym przywołanie w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2004 roku w sprawie szczegółowych wymagań w stosunku do diagnostów warsztatu naprawy pojazdów jako miejsca uzyskania praktyki zawodowej wskazuje na zamiar prawodawcy, by niezbędne doświadczenie było możliwe do uzyskania zarówno w jednostkach świadczących usługi na zewnątrz (klientom), jak i w jednostkach działających jedynie na potrzeby przedsiębiorstwa, w ramach których funkcjonują.

Wniosek taki umacnia wykładnia funkcjonalna. Celem wprowadzenia wymogów dotyczących odpowiedniego doświadczenia zawodowego wobec osób ubiegających się o uprawnienie do wykonywania badań technicznych pojazdów jest zapewnienie, by diagnosty posiadali wiedzę nie tylko teoretyczną, lecz również praktyczną odnośnie budowy i funkcjonowania pojazdów mechanicznych. Istotny jest zatem fakt nabycia odpowiedniego zasobu wiedzy praktycznej, a nie to czy jest on uzyskany przy okazji świadczenia usług dla ludności, czy też w ramach obsługi i naprawy parku samochodowego należącego do określonego przedsiębiorstwa.

Uzasadnia to udzieloną odpowiedź.